

F. t. l. om taxikørsel m.v.

*Bemærkninger til lovforslaget**Almindelige bemærkninger**1. Indledning*

Indledningsvis bemærkes, at det hidtil anvendte udtryk for erhvervsmæssig personbefordring »hyrekørsel« ændres til »taxikørsel«. Ved henvisning til gældende lovgivning benyttes dog begrebet »hyrekørsel«.

Som følge af den udvikling, der er sket inden for den erhvervsmæssige personbefordring siden vedtagelsen af den nugældende lov om hyrekørsel, herunder særligt inden for buskørselsområdet, er det hensigten med dette lovforslag primært at indrette lovgivningen om taxikørsel efter de samme principper, som i dag finder anvendelse i buslovgivningen. En sådan tilpasning vil samtidig tage højde for eventuel kommende EU-regulering af taxierhvervet.

Dette indebærer først og fremmest, at der opstilles betingelser for meddelelse af bevilling til taxikørsel, der i princippet svarer til buslovgivningens krav. Endelig påtænkes der, som på busområdet, indført tidsbegrænsning af gyldigheden af en bevilling til taxikørsel, ligesom det tilsigtes, at regler om tilbagekaldelse og bortfald af bevilling m.v. - med enkelte justeringer - svarer til buslovgivningens regler.

Det er desuden hensigten med lovforslaget, at erhvervsmæssig personbefordring i form af sygetransport, der hidtil har været undtaget fra krav om tilladelse, sidestilles med taxikørsel i tilladelsesmæssig henseende og med hensyn til adgang til erhvervet.

Endvidere muliggør lovforslaget i overensstemmelse med de nugældende forhold, at sygetransportvirksomhed kan drives i selskabsform i lighed med, hvad der gælder på busområdet.

Under hensyntagen til taxierhvervets særlige forhold er det fundet hensigtsmæssigt at opretholde et decentralt bevillingssystem. Det er tillige hensigten at bibeholde antalsbegrænsningen for bevillinger til taxikørsel samt pligten for en bevillingshaver til at være tilsluttet et bestillingskontor.

2. Gældende lovgivning

De gældende regler vedrørende erhvervsmæssig personbefordring i motorkøretøjer indrettet til be-

fordring af højst 9 personer, føreren medregnet, er indeholdt i lov nr. 296 af 8. juni 1978 om hyrekørsel som ændret ved lov nr. 408 af 6. juni 1991, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 823 af 29. september 1992 (*hyrekørselsloven*), samt den i medfør heraf udstedte bekendtgørelse nr. 401 af 14. september 1979 (med senere ændringer) om hyrekørsel (*hyrekørselsbekendtgørelsen*), bekendtgørelse nr. 140 af 24. marts 1981 om kontrolapparater, taxametre og trafikbøger i hyrevogne (*taxameterbekendtgørelsen*), bekendtgørelse nr. 87 af 10. marts 1980 (med senere ændring) om særlige krav til hyrevogne (*udstyrsbekendtgørelsen*) og bekendtgørelse nr. 511 af 4. oktober 1984 om gebyrer for udstedelse af bevilling m.v. i henhold til hyrekørselsloven (*gebyrbekendtgørelsen*).

Hyrekørselslovgivningen (loven og tilhørende bekendtgørelser) bygger på et bevillingssystem, således at erhvervsmæssig personbefordring med køretøjer indrettet til befordring af højst 9 (og mindst 5) personer, føreren medregnet, kræver bevilling i henhold til loven. En bevillingshaver, der har tilladelse til erhvervsmæssig personbefordring i henhold til lov om buskørsel, kan, efter trafikministerens godkendelse, anvende et motorkøretøj indrettet til befordring af højst 15 personer, føreren medregnet, til hyrekørsel.

Såfremt et køretøj indrettet til befordring af højst 9 personer, føreren medregnet, udelukkende benyttes til almindelig rutekørsel, jf. § 2, stk. 2, i lov om buskørsel, eller til sygetransport, er kørslen undtaget fra bevillingskravet.

Kommunalbestyrelsen og Hyrevognsnævnet for Storkøbenhavn (for så vidt angår Københavns og Frederiksberg Kommuner samt kommunerne i Københavns Amt) fastsætter antallet af bevillinger inden for deres respektive områder ud fra 1) antallet af allerede udstedte bevillinger og udnyttelsen af disse samt 2) hensynet til en rimelig betjening af publikum inden for hele området. En bevilling kan ikke udstedes til et selskab eller anden juridisk person, men kun til en fysisk person. En person kan godt gives flere bevillinger. Endvidere er der mulighed for at give en bevilling til to personer i fællesskab (partsbevilling).

Der er ikke i den gældende lovgivning fastsat sær-